

Knjiga proroka Daniela – sto pedeset i pet

Otkrivanje Danielova posljednjeg viđenja: usporedno putovanje mudrih djevica

Jeff Pippenger

2024-03-24

Započeli smo naše razmatranje Danielova posljednjeg viđenja time što smo Danijela prepoznali kao simbol Božjega zavjetnog naroda posljednjih dana, te smo prvi redak, u povezanosti s posljednjim poglavljem, upotrijebili kako bismo počeli prepoznavati proročke značajke onoga naroda posljednjih dana kojega predstavlja Beltešasar. Božji zavjetni narod posljednjih dana predstavlja milerite pokreta prvoga anđela te sto četrdeset i četiri tisuće pokreta trećega anđela. Mileriti su ispunili prispodobu o deset djevica, a ta se prispodoba u posljednjim danima ponavlja do u najsitnije pojedinosti.

„Često me upućuju na prispodobu o deset djevica, od kojih je pet bilo mudrih, a pet ludih. Ova se prispodoba ispunila i ispunit će se do najsitnijeg slova, jer se posebno odnosi na ovo vrijeme te je, poput poruke trećega anđela, bila ispunjena i nastaviti će biti sadašnja istina sve do svršetka vremena.” Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Iskustvo oba pokreta posljednjih dana jest iskustvo adventizma.

„Prispodoba o deset djevica iz Mateja 25 također prikazuje iskustvo adventnog naroda.” Velika borba, 393.

Mileriti su predstavljali pokret prvoga anđela, a njihovo je iskustvo također bilo predstavljeno crkvom u Filadelfiji. Godine 1856. filadelfijski mileritski pokret prešao je u laodicejski pokret, a u pobuni 1863. godine dalje je prešao u laodicejsku Crkvu adventista sedmoga dana.

Sto četrdeset i četiri tisuće predstavljaju pokret trećega anđela, a njihovo je iskustvo također bilo predstavljeno crkvom u Filadelfiji. Godine 1989. knjiga proroka Daniela bila je otpočeta laodicejskoj Crkvi adventista sedmoga dana, a 11. rujna 2001. započeo je laodicejski adventistički pokret, te je u srpnju 2023. nastupio prijelaz natrag na filadelfijski pokret.

Baltazar, ili Daniel, predstavlja filadelfijski pokret posljednjih dana, koji ponavlja filadelfijski pokret milerita „do u samo slovo“. Prvi redak posljednjeg viđenja predstavlja taj narod posljednjih dana, a posljednje svjedočanstvo posljednjeg viđenja mora se slagati s prvim svjedočanstvom posljednjeg viđenja. Proces pročišćenja u dvanaestom poglavlju Daniela označava porast znanja i dvije skupine koje se time proizvode. Baltazar je konačni prikaz mudrih posljednjih dana. U dvanaestom poglavlju Daniela nalazi se najmanje pet proročkih istina koje su bile sidra mileritskom pokretu, a koje se moraju ponoviti u pokretu trećega anđela.

Prvi je proces očišćenja koji proizvodi dvije skupine štovatelja te stoga ispunjava prispodobu o deset djevica i u početnom i u završnom pokretu.

A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka: mnogi će tumarati amo-tamo i znanje će se umnožiti.... I reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i biti okušani; a bezbožnici će činiti bezbožno, i nijedan od bezbožnika neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. Daniel 12,4. 9. 10.

Razlika između mudrih i zlih (bezumnih) temelji se na njihovu razumijevanju porasta spoznaje koja se otvara u vrijeme svršetka, pri čemu je misaono razlučuju, bilo 1798. za milerite, bilo 1989. za sto četrdeset i četiri tisuće. Od Božjega se naroda zahtijeva da zna kako je adventizam iskustvo prisposdobe o deset djevica, jer bez toga razumijevanja neće nastojati razumjeti kada je nastupilo „vrijeme svršetka” za posljednji naraštaj niti koja je to poruka tada bila odpečaćena. Bez razumijevanja da je adventističko iskustvo trostupanjski proces kušnje, utemeljen na postupnom razvoju istine, koji vodi do ishoda „života ili smrti”, nemoguće je prepoznati uzvišeni poziv svakoga adventista sedmoga dana. Beltešasar predstavlja narod koji zna da je prošao kroz proces pročišćenja prikazan riječima „očišćeni, ubijeljeni i okušani”. Upravo je taj trostupanjski proces pročišćenja izričito prepoznat kao djelo Duha Svetoga.

Ipak, istinu vam govorim: korisno je za vas da ja odem; jer ako ja ne odem, Tješitelj neće doći k vama; ali ako odem, poslat ću ga k vama. I kada on dođe, osvjedočit će svijet o grijehu, i o pravednosti, i o sudu: o grijehu, jer ne vjeruju u mene; o pravednosti, jer idem k Ocu svojem, i više me nećete vidjeti; o sudu, jer je knez ovoga svijeta osuđen. Imao bih vam još mnogo toga kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on, Duh istine, uputit će vas u svu istinu: jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što god čuje: i navješćivat će vam ono što dolazi. Ivan 16:7–13.

Djelo Duha Svetoga u vođenju mudrih djevica u „svu istinu” zahtijeva da On ukorava, što znači opominje ili osvjedočuje, svijet za grijeh, pravednost i sud, što su upravo ista tri koraka koja u dvanaestom poglavlju Daniela tvore ili mudru ili ludu djevicu. Poruka koju je Isus prepoznao kao djelo Duha Svetoga jest „ulje” koje otkriva razliku između mudrih i opakih u dvanaestom poglavlju Daniela. Božji narod posljednjih dana mora razumjeti umnoženje znanja za svoj naraštaj, a to znanje uključuje njihovo prepoznavanje da su oni ili lude ili mudre djevice u prisposobi iz dvadeset i petog poglavlja Evanđelja po Mateju.

„Ivanu su ove stvari bile pokazane u svetoj viziji. Vidio je skupinu predstavljenu s pet mudrih djevica, sa svojim svjetiljkama uređenima i gorućima, te je ushićeno uskliknuo: ‘Ovdje je postojanost svetih; ovdje su oni koji drže Božje zapovijedi i vjeru Isusovu. I čuo sam glas s neba kako mi govori: Piši: Blagoslovljeni su mrtvi koji odsad umiru u Gospodinu: Da, govori Duh, da počinu od svojih trudova; a njihova djela idu za njima.’”

„Mnogi koji su čuli poruke prvoga i drugoga anđela mislili su da će doživjeti Kristov dolazak na nebeskim oblacima. Da su svi koji su tvrdili da vjeruju istini izvršili svoju ulogu kao mudre djevice, poruka bi već bila objavljena svakom narodu, plemenu, jeziku i puku. Ali pet ih je bilo mudrih, a pet ludih. Istinu je trebalo objaviti po deset djevica, ali samo je pet učinilo pripravu nužnu da se pridruže onoj skupini koja je hodila u svjetlu koje im je došlo. Bila je potrebna poruka trećega anđela. Taj je proglas trebalo objaviti. Mnogi koji su pod porukama prvoga i

drugoga anđela pošli ususret Zaručniku, odbili su poruku trećega anđela, posljednju kušnju poruku koja se ima dati svijetu.“

„Slično će se djelo izvršiti kada onaj drugi anđeo, prikazan u Otkrivenju 18, objavi svoju poruku. Poruke prvoga, drugoga i trećega anđela morat će se ponoviti. Crkvi će biti upućen poziv: ‘Izidište iz nje, narode moj, da ne budete sudionici njezinih grijeha.’ ‘Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavola, i tamnica svakomu nečistomu duhu, i krletka svakoj nečistoj i mrskoj ptici. Jer su svi narodi pili od vina gnjeva bluda njezina, i kraljevi zemaljski s njom su bludničili, i trgovci zemaljski obogatili su se od obilja raskoši njezine.... Izidište iz nje, narode moj, da ne budete sudionici njezinih grijeha i da ne primite od zala njezinih; jer grijesi njezini dopriješe do neba, i Bog se spomenu bezakonja njezinih’ [Otkrivenje 18:2–5].“

„Uzmite svaki redak ovoga poglavlja i pažljivo ga čitajte, osobito posljednja dva: ‘I svjetlost svjetiljke neće više nipošto zasjati u tebi; i glas zaručnika i zaručnice neće se više nipošto čuti u tebi: jer tvoji trgovci bijahu velikaši zemlje; jer tvojim su čaranjima bili zavedeni svi narodi. I u njoj se nađe krv prorokâ, i svetih, i svih koji su pobijeni na zemlji.’“

„Prispodobu o deset djevica dao je sam Krist, i svaku pojedinost treba pomno proučiti. Doći će vrijeme kada će se vrata zatvoriti. Predstavljeni smo ili mudrim ili ludim djevicama. Mi sada ne možemo razlučiti, niti imamo ovlasti reći, tko su mudre, a tko lude. Ima onih koji istinu zadržavaju u nepravdnosti, i oni se izvana doimaju poput mudrih.“ Manuscript Releases, svezak 16, 270.

Kao adventisti koji trebaju pozvati muškarce i žene da izađu iz Babilona pri uskoro dolazećem zakonu o nedjelji, „predstavljeni smo ili mudrim ili ludim djevicama.” Skupina koju je Ivan vidio, „predstavljena s pet mudrih djevica, s pripremljenim i upaljenim svjetilkama,” koju je Ivan nadalje poistovjetio s onima koji posjeduju „strpljivost svetih” i koji „drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu”, jesu sto četrdeset i četiri tisuće, od kojih se zahtijeva da drže Božje zapovijedi, pokazuju vjeru Isusovu i znaju da su one djevice iz prispodobe u Mateju dvadeset i pet. Oni ne trebaju samo razumjeti da su ili mudre ili lude djevice, nego moraju ponoviti iskustvo koje Daniel prikazuje kao bivanje „očišćeni, ubijeljeni i okušani.”

I pjevali su kao novu pjesmu pred prijestoljem i pred četiri bića i starješinama; i nitko ne mogaše naučiti te pjesme osim onih sto četrdeset i četiri tisuće, koji su otkupljeni sa zemlje. To su oni koji se nisu okaljali sa ženama, jer su djevice. To su oni koji slijede Jaganjca kamo god on ide. Oni su otkupljeni između ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu. I u njihovim se ustima ne nađe prijevara, jer su bez mane pred prijestoljem Božjim. Otkrivenje 14:3–5.

U dvanaestom poglavlju Daniela prikazano je najmanje pet istina, a to su istine povezane s mileritskim pokretom prvoga anđela, koje će biti ponovljene i potpuniye shvaćene od strane pokreta sto četrdeset i četiri tisuće. Jedna od tih istina jest trostupanjski proces pročišćenja povezan s prispodobom o deset djevica. Prva istina koju je William Miller razumio u smislu proročkoga vremena bila su „sedam vremena” iz Levitskoga zakonika dvadeset šest, a ta je istina prepoznata u Danielu 12 te je to prva istina mileritske povijesti koja se ondje spominje.

A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka: mnogi će tumarati amo-tamo i znanje će se umnožiti. Tada ja, Daniel, pogledah, i gle: stajahu druga dvojica, jedan s ove strane obale rijeke, a drugi s one strane obale rijeke. I jedan reče čovjeku odjevenomu u lan, koji bijaše nad vodama rijeke: Dokle će trajati svršetak ovih čudesa? I čuh čovjeka odjevenoga u lan, koji bijaše nad vodama rijeke, kad podiže svoju desnicu i svoju ljevicu k nebu te se zakle Onim koji živi do vijeka da će to biti za vrijeme, vremena i polovinu vremena; i kad on dovrši raspršiti silu svetoga naroda, sve će se to svršiti. I ja čuh, ali ne razumjeh; tada rekoh: Gospodaru moj, kakav će biti svršetak ovih stvari? A on reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti, i ubijeliti, i biti prokušani; a opaki će opako postupati: i nitko od opakih neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. Daniel 12,4–10.

Ovaj odlomak započinje time da je knjiga proroka Daniela zapečaćena do vremena svršetka, a odlomak završava time da je knjiga proroka Daniela zapečaćena do vremena svršetka. Između prvoga i posljednjega zapečaćenja Danielovih riječi, zakletveno svjedočanstvo „Onoga koji živi do vijeka“ bilo je „da će biti za vrijeme, vremena i pola vremena; i kad dovrši raspršiti moć svetoga naroda, sve će se ovo svršiti“.

Onaj koji je dao ovo zakleto svjedočanstvo bio je Onaj koji je bio nad vodama, odjeven u lan. Daniel je vidio jednoga anđela na jednoj obali rijeke Hiddekel i drugoga anđela na drugoj obali, a jedan od tih anđela postavio je pitanje, na koje je odgovorio Onaj nad vodama. Pitanje je glasilo: „Dokle?“ To su iste prve dvije riječi pitanja postavljenoga u trinaestom retku osmog poglavlja Daniela.

Tada sam čuo jednoga sveca gdje govori, i drugi svetac reče onomu svetcu koji je govorio: Dokle će trajati viđenje o svagdašnjoj žrtvi i o pustošnoj prijestupnosti, po kojoj će i Svetište i vojska biti predani da budu pogaženi? A on mi reče: Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će Svetište biti očišćeno. Daniel 8,13. 14.

Ista proročka struktura nalazi se u oba razgovora, osim što je u osmom poglavlju Daniel kraj rijeke Ulaj, a ne rijeke Hiddekel. U osmom poglavlju anđeo (svetac) „reče onomu određenom svecu koji govoraše: dokle“. Hebrejska riječ prevedena kao „onaj određeni svetac“ jest hebrejska riječ „Palmoni“, što znači Čudesni Brojitelj, ili Brojitelj Tajni. U osmom poglavlju Isus (Čudesni Brojitelj) govorio je, a drugi svetac upita Isusa (onoga određenog sveca): „dokle“.

U dvanaestom poglavlju Onaj koji stoji na vodi biva upitan od anđela koji je bio na jednoj od obala rijeke Hiddekel: „Dokle?“ Ova se dva odlomka moraju razmatrati zajedno, red po red. Prvo pitanje u osmom poglavlju glasi: „Dokle traje viđenje o gaženju Svetišta i vojske, koje se najprije izvršava po poganstvu, a zatim po papinstvu?“ Pitanje u dvanaestom poglavlju glasi: „Dokle će biti do svršetka tih čudesa?“ Tada Palmoni, Divni Brojitelj, koji bijaše odjeven u lan i stajao nad vodama, daje odgovor potvrđen zakletvom: „bit će za vrijeme, vremena i polovinu vremena; i kad dovrši raspršiti silu svetoga naroda, sve će se ovo svršiti.“

Pitanja rijeka Ulaj i Hiddekel glase: „Dokle će trajati viđenje o raspršivanju Božjeg naroda koje izvršavaju najprije poganstvo, a zatim papinstvo, dok gaze Svetište i Vojsku?“ Odgovor glasi da

gaženje prestaje 1798. godine, kada započinje djelo Palmonija u podizanju mileritskoga hrama, a potom završava četrdeset i šest godina kasnije, 1844. godine, kada je Svetište trebalo biti očišćeno.

U dvanaestom poglavlju Daniel je čuo razgovor, „ali ne razumjeh.” Daniel je izrazio želju da razumije, što je prikazano time što je upitao Krista: „O Gospodaru moj, kakav će biti svršetak ovoga?” Njegov izraz želje da razumije predstavljao je želju mudrih djevica da razumiju, jer je čitav dijalog bio smješten između dvaju navoda da će knjiga Danielova biti zapečaćena do vremena svršetka. Daniel je predstavljao želju položenu na Williama Millera da razumije istinu koja je bila otpečaćena 1798. godine, a prva istina koju je bio naveden prepoznati bilo je gaženje Svetišta i vojske, najprije po poganstvu, a zatim po papinstvu tijekom razdoblja kada je sila svetoga naroda bila raspršena u ispunjenju „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest.

Millerova želja da upozna istinu predstavljena je Danielovom željom, ali Millerovo razumijevanje bilo je nepotpuno. Daniel predstavlja Millerovu želju, a Beltešazar predstavlja one koji imaju potpuno razumijevanje te stvari i viđenja. Postoji najmanje pet važnih istina koje su bile dio iskustva milerita u dvanaestom poglavlju Daniela, a koje će naći svoju usporednu protuvrijednost u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće. Jedna je da su ispunili i razumjeli da ispunjavaju prispodobu o deset djevica, s njezinim trostupanjskim procesom kušnje, a druga je da razumiju kamen temeljac „sedam vremena” iz dvadeset šestog poglavlja Levitskog zakonika.

Ovu ćemo studiju nastaviti u sljedećem članku.

„Tada će kraljevstvo nebesko biti slično deset djevica koje uzeše svoje svjetiljke i iziđoše ususret zaručniku. Pet od njih bijahu mudre, a pet lude. Lude uzeše svoje svjetiljke, ali sa sobom ne uzeše ulja; a mudre uzeše ulje u svojim posudama sa svojim svjetiljkama. Kako je zaručnik oklijevao, sve zadrijemaše i zaspase. A o ponoći nastade vika: Evo zaručnika, iziđite mu u susret! Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje svjetiljke. A lude rekoše mudrima: Dajte nam od svojega ulja, jer se naše svjetiljke gase. Ali mudre odgovoriše govoreći: Nipošto, da ne bi bilo nedostatno i nama i vama; nego radije pođite k onima koji prodaju i kupite za sebe. I dok one odoše kupiti, dođe zaručnik; i koje bijahu spremne uđoše s njim na svadbu, i vrata se zatvoriše. Poslije dođoše i ostale djevice govoreći: Gospodine, Gospodine, otvori nam! A on odgovarajući reče: Zaista, kažem vam, ne poznajem vas. Bdijte dakle, jer ne znate ni dana ni časa u koji dolazi Sin Čovječji.“

„Sada živimo u veoma opasnom vremenu i nijedno od nas ne bi smjelo oklijevati u traženju pripreme za Kristov dolazak. Neka nitko ne slijedi primjer ludih djevica i ne misli da će biti sigurno čekati dok kriza ne nastupi prije nego što stekne pripravu karaktera da opstane u to vrijeme. Bit će prekasno tražiti Kristovu pravednost kada gosti budu pozvani unutra i pregledani. Sada je vrijeme da se zaodjenete Kristovom pravednošću — svadbenim ruhom koje će vas osposobiti da uđete na svadbenu gozbu Jaganjčevu. U prispodobi su lude djevice prikazane kako mole za ulje, ali ga ne uspijevaju dobiti na svoju molbu. To simbolizira one koji se nisu pripremili razvijanjem karaktera da opstanu u vremenu krize. Kao da bi otišli svojim susjedima i rekli: Dajte mi svoj karakter, ili ću biti izgubljen. Mudri nisu mogli prenijeti svoje ulje u treperave svjetiljke ludih djevica. Karakter nije prenosiv. Ne može se kupiti ni prodati; on se mora steći. Gospodin je svakom pojedincu dao priliku da kroz vrijeme kušnje

stekne pravedan karakter; ali nije predvidio način na koji bi jedan ljudski čimbenik mogao drugome prenijeti karakter koji je razvio prolazeći kroz teška iskustva, učeći pouke od velikog Učitelja, tako da može pokazivati strpljivost u kušnji i iskazivati vjeru kojom može premještati planine nemogućnosti. Nemoguće je prenijeti miris ljubavi — dati drugome blagost, taktičnost i ustrajnost. Nemoguće je da jedno ljudsko srce izlije u drugo ljubav prema Bogu i čovječanstvu.“

„Ali dolazi dan, i blizu nam je, kada će svaka faza karaktera biti otkrivena posebnim kušanjem. Oni koji ostanu vjerni načelu, koji budu iskazivali vjeru do kraja, bit će oni koji su se pokazali vjernima pod ispitom i kušnjom tijekom prethodnih sati svoje kušnje, i koji su oblikovali karakter po Kristovu obličju. To će biti oni koji su njegovali blisko poznanstvo s Kristom, koji su, po njegovoj mudrosti i milosti, dionici božanske naravi. Ali nijedno ljudsko biće ne može drugome dati odanost srca i plemenite osobine uma, niti nadoknaditi njegove nedostatke moralnom snagom. Svaki od nas može učiniti mnogo jedni za druge dajući ljudima primjer nalik Kristu, utječući tako na njih da pođu Kristu po pravednost bez koje ne mogu opstati na sudu. Ljudi bi trebali u molitvi razmotriti važno pitanje izgradnje karaktera i oblikovati svoj karakter prema božanskom uzoru.” The Youth Instructor, 16. siječnja 1896.